

gennemsnitlig har været ca. 30 Aar, bliver det jo højst 3—400 Kr. i aarlig Livrente til hver. Og jeg synes da, det er lovlig haardt, naar man saa skærer den ene Trediedel væk. Jeg kan ikke se det berettigede i dette Skridt, og jeg synes, at den Slags Forhold laa det nærmere for det ærede Medlem som Socialdemokrat at paatale end at komme med en hel Mængde Ros over Embedsmændene.

Jeg har nu udtalt min Mening om Spørgsmaalet: Lagtingslovens Forandring, og om Spørgsmaalet: Sproget, og det ærede Medlem fra Mariager kan saa sige, hvis han vil, at jeg staar paa Selvstyrepartiets Grund. Paa nogle Punkter har jeg samme Opfattelse som Selvstyrepartiet. Jeg selv mener, at jeg staar udenfor de to Partier; men det ærede Medlem kan, som sagt, kalde mig, hvad han vil. Min Opfattelse af Spørgsmaalet har jeg givet, og mine Udtalelser her er i fuld Overensstemmelse med alt, hvad jeg tidligere har hævded. I den Artikel i „Fyns Tidende“, som det ærede Medlem citerer, findes mine Udtalelser om Selvstyrepartiet. Angaaende mine tidligere Udsagn om det omtalte Spørgsmaal kan jeg henvise det ærede Medlem til et Valgopraab i „Tingakrossur“ og for saa vidt ogsaa i „Dimmalætting“ af 5. Maj og en Valgtale i „Tingakrossur“ af 8. Maj, en Artikel med Overskriften „De kongevalgte“ af 14. Juli og endelig en Artikel om min Opfattelse af Spørgsmaalet om Lagtingslovens Forandring i „Tingakrossur“ af 18. August.

Som Anledning til Angrebet paa mig opgiver det ærede Medlem en Udtalelse af mig, som gik ud paa en Lykønskning i Anledning af Grundloven. Hvis nu f. Eks. paa Grundlovsdagen et Medlem af Socialdemokratiet stod op og sagde: Jeg ønsker det danske Folk til Lykke med Grundloven — vil saa det ærede Medlem paastaa, at vedkommende Repræsentant dermed siger, at han ikke hører til det danske Folk. Forholdet er ganske tilsvarende, naar jeg ønsker det danske Folk til Lykke med Grundloven. Ser man rent statsretligt paa Forholdet, saa ligger deri, at jeg ønsker alle de Mennesker, som omfattes af Danmarks Riges Grundlov af 1915, altsaa baade dem, som bor i Jylland, paa Øerne og paa Færøerne, til Lykke med, at de under disse Krigsforhold har kunnet gennemføre denne frie Forfatning. Andet ligger der ikke deri, naar man ser ganske naturligt paa Forholdet.

Derimod kan jeg anholde det ærede Medlem for „separatistiske“ Udtalelser. Det

ærede Medlem udtalte — det staar i Tidenden Sp. 588. —: „Men efter mit Kendskab til de Embedsmænd, den danske Stat for Tiden har paa Færøerne, vil jeg dog sige, at det vist bliver vanskeligt at sende Mænd derop som Embedsmænd, der i højere Grad end de, som er der nu, har Evne til at sætte sig ind i Folkets hele Karakter og Tænkemaade“. — Hvad er det for et „Folk“?

Det ærede Medlem har efter sit Ophold paa Færøerne skrevet en Række Artikler om færøske Forhold. Jeg skal ikke nærmere omtale disse Artikler; de falder i meget, i det store Hele, i Traad med de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med. Jeg kunde f. Eks. oplyse, at det ærede Medlem siger, at der paa Færøerne findes 75 Slupper, Fiskerfartøjer. Der findes nu 150. Men, som sagt, dette lokale Kendskab —!

Jeg ved selvfølgelig ikke, paa hvilke Maader det ærede Medlem har skaffet sig Oplysning om færøske Forhold, men der fortælles paa Færøerne, at det ærede Medlem særlig holdt sig til Embedsmændene. Der findes i Thorshavn en socialdemokratisk Ungdomsforening, og dens Medlemmer henvendte sig Gang paa Gang, fortælles der, til det ærede Medlem om en Samtale. Men det ærede Medlem havde ikke Tid. En Dag skulde han til Middag hos Amtmanden, en anden Dag til Frokost hos Sørenskriveren, en tredje Dag til Souper hos Landfogeden. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem alle Steder, hvor han er kommet, har nydt Gæstfrihed. Kun i eet Tilfælde ved jeg, det ikke har været Tilfældet: i det Øjeblik, det ærede Medlem skulde holde et Foredrag om Socialisme, blev der raabt Grindabot, og saa løb de alle sammen. Men fordi Grindehvalerne ikke har været gæstfrie mod det ærede Medlem, maa han ikke rette den Slags Angreb paa mig; det kan jeg ikke staa til Ansvar for.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Jeg skal indrømme, at efter en saadan Sortie er det uhyre vanskeligt for mig at tage Ordet; thi den var ikke blot vel anbragt, men overmaade vellykket. Jeg kan kun have Ordet et Øjeblik og maa derfor nøjes med straks at pege paa et Par Ting; siden skal jeg gaa det ærede Medlems Udtalelser nærmere